

- v důsledku toho zrušil rozhodnutí Evropské komise, ve kterém se skutečnost, že hospodářské činnosti Chambre de commerce et d'industrie métropolitaine Bretagne-ouest nepodléhají dani z příjmu právnických osob, považuje za státní podporu neslučitelnou s vnitřním trhem;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení zásady řádné správy tím, že se v žalobě ve věci T-39/17, Chambre de commerce et d'industrie métropolitaine Bretagne-ouest (port de Brest) v. Komise, kterou podala žalobkyně a jež se týkala práva na přístup ke správnímu spisu, dosud nedospělo k výsledku. Vzhledem k tomu, že Komise vycházela z dokumentů, které jsou nezbytné k rozhodnutí o výtkách vůči žalobkyni, a tyto dokumenty žalobkyni neposlala, a to navzdory několika žádostem ze strany žalobkyně, musí tak být rozhodnutí vyplývající z analýzy takových dokumentů stiženo protiprávností.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z nesprávného posouzení, pokud jde o kvalifikaci činností, které provádí přístav Brest. Tento důvod se dělí na dvě části.
 - První část vycházející z tvrzení, podle kterého jsou činnosti přístavu Brest službami obecného zájmu. Žalobkyně se v tomto kontextu domnívá, že osvobození od daně z příjmů právnických osob nemůže být žalovanou namítáno, ledaže prokáže, že toto osvobození představuje státní podporu uplatněnou na činnost podléhající pravidlům hospodářské soutěže.
 - Druhou část, vznesenou podpůrně, jež vychází z toho, že pokud přístavní činnosti nejsou službami obecného zájmu, jsou přinejmenším službami obecného hospodářského zájmu, které mohou být v souladu s unijním právem podporovány, a to i prostřednictvím daňových opatření. Žalobkyně se domnívá, že v takovém případě nelze mít za to, že se v projednávané věci uplatní pravidla hospodářské soutěže.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z nedostatku odůvodnění a zjevně nesprávného posouzení, pokud jde o kvalifikaci dotčeného opatření státní podpory ze strany Komise. Tento důvod se dělí na dvě části.
 - První část, v rámci které se žalobkyně domnívá, že výjimku z použití čl. 106 odst. 2 SFEU je třeba vykládat ve spojení s článkem 93 SFEU, který stanoví, že se Smlouvami jsou slučitelné podpory, které odpovídají potřebě koordinovat dopravu nebo které představují náhradu za určitá plnění související s pojmem veřejné služby.
 - Druhá část vycházející ze zjevně nesprávného posouzení a nedostatečného odůvodnění, pokud jde o uplatnění článku 107 SFEU. Na jedné straně je napadené rozhodnutí nedostatečně odůvodněno, neboť neobsahuje žádnou skutečnost, která by stanovila nebo prokázala, jak dotčený režim podpor ovlivňuje nebo může ovlivnit obchod mezi členskými státy, pokud jde o francouzské přístavy, a konkrétně přístav Brest. Na druhé straně je rozhodnutí stiženo zjevně nesprávným posouzením v tom, že kvalifikuje opatření přijaté ve prospěch přístavu Brest jako státní podporu, ačkoli není splněna podmínka, aby došlo k ovlivnění obchodu.

Žaloba podaná dne 30. listopadu 2017 – United Wineries v. EUIPO – Compañía de Vinos Miguel Martín (VIÑA ALARDE)

(Věc T-779/17)

(2018/C 042/45)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: United Wineries, SA (Cenicero, Španělsko) (zástupce: J. Oria Sousa-Montes, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Compañía de Vinos Miguel Martín, SL (Cigales, Španělsko)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatelka sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Slovní ochranná známka Evropské unie „VIÑA ALARDE“ – Přihláška č. 13 390 521

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 25.9.2017 ve věci R 281/2017-5

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- připustil tuto žalobu i její přílohy k projednání;
- zrušil napadené rozhodnutí;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 42 odst. 2 a čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009

Žaloba podaná dne 30. listopadu 2017 – Kraftpojkarna v. Komise

(Věc T-781/17)

(2018/C 042/46)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Kraftpojkarna AB (Västerås, Švédsko) (zástupce: Y. Melin, lawyer)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

1. určil neplatnost

- čl. 3 odst. 2 prováděcího nařízení Rady (EU) č. 1238/2013 ze dne 2. prosince 2013, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo a s konečnou platností vybírá uložené prozatímní clo na dovoz krystalických křemíkových fotovoltaických modulů a jejich klíčových komponentů (tj. článků) pocházejících nebo odesílaných z Čínské lidové republiky, a
- čl. 2 odst. 2 prováděcího nařízení Rady (EU) č. 1239/2013 ze dne 2. prosince 2013, kterým se ukládá konečné vyrovnávací clo na dovoz krystalických křemíkových fotovoltaických modulů a jejich klíčových komponentů (tj. článků) pocházejících nebo odesílaných z Čínské lidové republiky,

2. zrušil

- článek 2 prováděcího nařízení Komise (EU) 2017/1524 ze dne 5. září 2017, kterým se odvolává přijetí závazku dvou vyvážejících výrobců podle prováděcího rozhodnutí 2013/707/EU, kterým se potvrzuje přijetí závazku nabídnutého v souvislosti s antidumpingovým a antisubvenčním řízením týkajícím se dovozu krystalických křemíkových fotovoltaických modulů a jejich klíčových komponentů (tj. článků) pocházejících nebo odesílaných z Čínské lidové republiky po dobu uplatňování konečných opatření, v rozsahu, v němž se týká žalobkyně, a